

[Riishøj]

trea – og altså foretage sig handlingsmæssigt noget her, der er aktivt udadtil, og som kan bevise, at vi følger udviklingen i denne krig, som foregår alt for hemmeligt for offentligheden, fordi journalister ikke har adgang til effektivt at følge krigen på stedet.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg sagde i mit svar til hr. Riishøj, at de oplysninger, vi har fået i udenrigsministeriet, fortæller os, at England, Holland, Belgien, Italien ikke, sådan som hr. Riishøj nu gør gældende, har protesteret og derfor ikke har haft grundlag for at sige, at der anvendes de omtalte inhumane våben. Regeringens holdning, såfremt noget sådant sker, er ganske klar, og den gav jeg også udtryk for i mit første svar. Men vi er altså ikke trods de undersøgelser, vi har lavet forud for spørgsmålet, i besiddelse af oplysninger, der giver os grundlag for at gøre noget nu, bortset fra, at vi altid er fordømmende over for alle krige.

Riishøj (SF):

Jeg har heller ikke beviser for, at der er brugt inhumane våben; det er postuleret, det er forlydender. Derfor er jeg mest interesseret i, at statsministeren – og sådan opfatter jeg også svaret – giver tilsagn om, at denne krig følges intensivt, at der tages initiativer til at undersøge, om der bruges disse våben, og at man eventuelt vil yde økonomisk støtte til de flygtninge, der er ofre for krigen – jeg ved godt, at nogle af disse ting går lidt ud over spørgsmålet – altså at det er en krig, vi ikke glemmer i sammenhæng med andre krige, som foregår i verden, fordi den foregår så stille. Jeg opfatter svaret sådan, at statsministeren er villig hertil, men jeg vil gerne have en enkelt kommentar til derom.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg tror, hr. Riishøj er opmærksom på, at der næsten ikke er noget andet land i verden, der yder så stor en støtte til flygtninge fra, jeg havde nær sagt en hvilken som helst krig, inhuman eller human – hvis der skulle findes humane krige. Flygtninge er Danmark særdeles stærkt engageret i at støtte, og det vil vi fortsat være. Men Eritreasituationen giver os ikke anledning til nye overvejelser om en speciel indsats, men en generel indsats for flygtninge er vi simpelt hen med i.

Riishøj (SF):

Jeg er lidt ked af det sidste, altså at man ikke vil tage et specielt initiativ i denne sag, fordi det jo drejer sig om en krig, der foregår med voldsom intensitet i øjeblikket. Derfor håber jeg, at statsministeren måske efter kontakt med udenrigsministeren vil overveje, om der ikke er anledning til specielt i denne sag at få konkrete oplysninger, konkrete tal også for antallet af flygtninge. Jeg håber ikke, det bliver glemt i den almindelige flygtningedebat.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ja men jeg har ikke tilstrækkelige oplysninger trods forudgående undersøgelser til at kunne gøre andet og mere, end en dansk regering altid gør, i hvert fald hvad en dansk socialdemokratisk regering er klar til at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 319

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren redegøre for planerne om ændring af tipsloven, således at hovedparten af de økonomiske midler kan gå til idrætten og fritidslivet?«

Skriftlig begrundelse

Klubberne møder stadig større økonomiske problemer, der i enkelte tilfælde har ført til tvang over for amatøridrætsudøvere. Beskyttelse af disses personlige frihed, jfr. DIFs love § 6, stk. 6 d, må være en væsentlig del af en dansk idrætspolitik.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Da hr. Ole Bernt Henriksen synes at gå ud fra, at hovedparten af de økonomiske midler, som udbetales af tipsoverskuddet, ikke skulle gå til idrætten og fritidslivet, vil det nok være rimeligt at nævne, hvordan tipsloven rent faktisk fordeler det overskud, som opstår, når statsafgift, gevinster, udgifter til administration og afskrivning er udredet.

Der anvendes til idrætsformål 71 pct. af overskuddet, mens støtte af ungdommens friluftsliv udgør 3,4 pct. og støtte af andre